

(המשך מעמוד 6)

עסקיו של הילמן, אשר סיריו נמצאים בכל מטבח, שיגשגו. הוא שלח את מיטב תוצרתו לשוק התורכי, צבר הון ניכר. כמו כל תעשיין אמיתי, ביקש מיד להשקיע את הון במפעל חדש.

התוכנית: הקמת מפעל-ענק לעירגול אלו-מיניום ולציפוי אמאיל, שיעלה שניים וחצי מיליון ל"י. הילמן חשב להשקיע 750 אלף ל"י מכספו, לקבל את שאר הכסף כי הלוואה.

כדי למטבח המודרני המכונות הומונו, התכנית התקדמה. לפתע הל שינוי גמור במצב: השוק התורכי התמוטט. גם כשוק הישראלי התפשט רמיון כסלני בענף כלי המטבח. ובאותו הזמן קם מפעל חדש לציפוי אמאיל מטעם חברת אמקור, שי מחציתה שייכת לטולל-בונה.

הילמן היה חסר-עצה. המכונות הגיעו לארץ, התגלגלו במחסנים. הבנינים של ה מפעל החדש לא הושלמו. מחוסר שוק מקומי דמו כל תכניתיו לסיר ריק.

אולם כאיש-עסקים ידע הילמן, לבנה- שיער, ובעל הנסיות הימניות מה המוצא. השוק העיקרי לציפוי אמאיל נמצא ביד, מפעלי ההסתדרות, המייצרים את רוב ה מצרכים הזקוקים לציפוי כזה. הדרך אל

אחרי שהממשלה התורכית הטילה פיקוח חמור על חיבוב, הרסה את חיי המסחר (העולם הזה 98).

סיר-הבשר היתה ברורה בפני מייצר- הסירים.

השבוע הודיע הילמן כי מכר 50% של מפעלו החדש לחברת כור, שהיא חברת- בת של טולל-בונה. למטבח ההסתדרותי. נוסף מכשיר מודרני חדש.

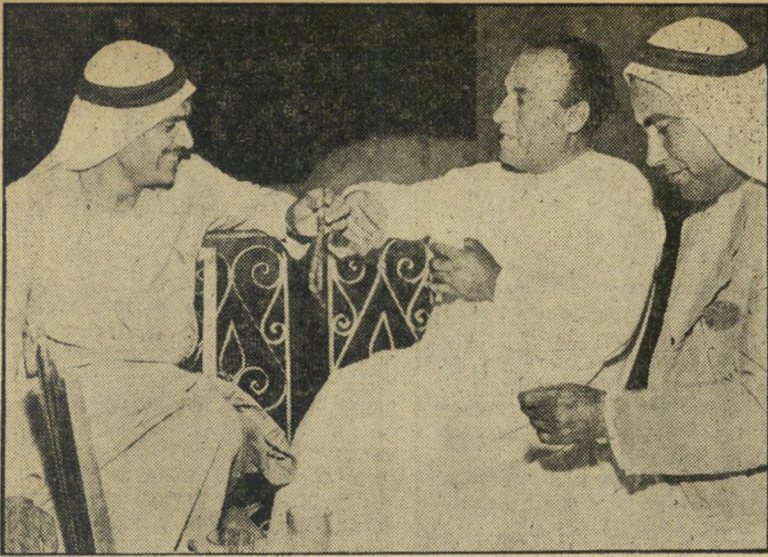
הממשל הצבאי

בחירות דימוקרטיות

סעאת אל-חאכם אל-עסקרי, הוד מעלתו המושל הצבאי באיזור התיכון, סגן-אלוף זמן מרט, לא היה מרוצה מהתערבותו של בית-המשפט העליון בעניינים שבינו לבין אורחיו הערביים. הוא חשב כי לאיש אימו- נו, סוילח מצור, מגיע להיות יושבראש המועצה המקומית של טיבה — תהיה דע- תם של השופטים הנכבדים כאשר תהיה.

בבחירות שנערכו בכפר לפני למעלה מ- שנה, התחרו ביניהן שתי רשימות — שתי ין קשורות במפא"י. אולם בעוד שמועמדי ה- יד היו כולם אהדי מפא"י, היתה רשימת ע' גם אוהדת מושבעת של סגן-אלוף מרט.

לפני חמש שנים היה הדבר גורם לנצי- חונם המוחץ של אהובי המושל הצבאי. ה- פעם ארעה תקלה רצינית וכל אחת משתי הרשימות זכתה בשמונה כסאות. ברגע האחר- רון, לפני כינוס המועצה לבחירת יושבי- הראש, ארעה תקלה שניה, חמורה לא פחות: דרויש מטר, חבר המועצה מטעם רשימה

גולים נאצר ויעראקי עם ידיד • בעכו אין דבר העומד בפני דגון-המושל

ליד קולנוע אופיר, הסיק מסקנות מיידיות. הוא השאיר את נוסעיו המופתעים במונית, שלף מן ה"התנעה" שלו וביד נוקמת הנחיתו על ראש המחור.

מי אשם? השבוע הסביר גורג' בבית- משפט השלום בתל-אביב מה היו המניעים הנפשיים מאחורי מגוף-ההתנעה. "מעולם לא היכיתי איש במוט על ראשו", טען, "אבל כשראיתי גבר זר מבלה עב אשתי, התעצבני תי ולא ידעתי מה שגששה אתי."

הוא נקנס 25 ל"י ונידון לחודש מאסר על תנאי. בצאתו מן האולם ניכר היה עליו הלך-רוח פילוסופי עמיק. הוא כבר החליט להיפרד מאשתו, בהשאירו לה את דירתם המשותפת. "בסופו של דבר", סיכם, כפי שעשה לפני תושב ג'רדן הראשון, "האשה אשמה."

ערות

צעדים יוצאים לפטולה

בכפר דליית אל-כרמל, ישוב דרוני על פיסנת הכרמל, התארגנה קבוצה מיוחדת במינה: 120 צעירים, משוחררי צה"ל, ליטו לקום וללחום למען זכויותיהם.

היה להם על מה ללחום. כי למרות ש- צעירים דרוזים נדרשים עליפי החוק להתי- גיים לצבא, משרתים בגבולות ולומדים את דרך החיים של הנוער העברי, אין הם עדיין אורחים שוויוניות. בשוכב הביתה, לאחר שפשטו את מדיהם, אין הם יכולים, למשל, להתקבל בחברי הסתדרות העובדים. אם רצו גם להתארגן, עליהם להרשם בברית פועלי ארץ-ישראל, הסתדרותי נחות דרגה.

צעירי דליית אל-כרמל בחרו כמטרה רא- שונה לדרוש מקופת-חולים הקים בכפרם מרפאה, כנהוג בכל ישוב עברי קטן בהרבה משהלם (3500 תושבים).

תחילה מאנה קופת-חולים לענות. אך צעירי רי הכפר התכוננו למאבק ברצינות. הם פנו לעורך-הדין עמירם חרלף, ביקשו ממנו שיטפל בעניין. השבוע, לאחר התכתבות א- רוכה, הודיעה קופת-חולים כי היא מוכנה עקרונות להענות לבקשת הדרוים.

דרכי חיים

העיקר - אשת האיכר

אירנה היתה אחת הנשים היפות ביותר בנהריה. שורה הבולנדי וגופה התמיר משכו עיני כל. אולם בעלה, איכר חרוף, שמר עליה מכל משמר.

בין מעריציה היה אירנה, עוד במלחמה העולם השניה, סרן תותחנים אנגלי. כתותחן ותיק, ידע אותו סרן כי את חו- מות לבה של אהובתו יש לקעקע בשיטתיות רבה. תחילה התיידד עם בעלה של אירנה, סיפר לו על חנות משפחתו באנגליה. בחופ- שותיו עזר הקצין לבעל במשקו. אם מדי פעם העיף מבט הם לעבר אירנה היפה, הרי הכין זאת הבעל. סוף סוף, הסרן הוא חילל הנמצא בנכר.

מבטיה של אירנה לא היו פחות חמים. כאשר הוכנס ילדם של הווג לבית-חולים לניתוח בעין, נסע האב הדואג לבקר את ילדו בחיפה. הוא השאיר את אשתו לשמור (המשך בעמוד 10)

ע', הודיע כי אינו מוכן לחמוך בראש סי- עתו, סוילח מצור.

הדרך נפתחה. מצור הודיע מיד על התפטרותו של חברו הסרבני, הכניס במי- קומו למועצה את המועמד הבא ברשימה ע'. כך נעז רוב מיריביו, זכה להיבחר מחדש. בית-המשפט העליון, אליו הובא העניין, קבע כי פטלתו של דרויש היתה בלתי- חוקית, הורה לערוך בחירות חדשות ל- ראשות המועצה. סוף כהונתו של מצור נראה ודאי.

ואז הוכיח סגן-אלוף מרט כי קיימת רשות גבוהה יותר מבית-המשפט העליון של המדי- נה. בהסתמכו על חוקי החירום המנדטוריים, הגלה המושל שניים מתוך שמונה חברי ה- סיעה שהתנגדו לאיש-שלומו מצור. ללא כל חקירה משפטית או פסקדין מוסמך, הורחקו השניים בכוח למשך חודשים לעכו. אך השניים, מוחמד נאצר ועבד אל-רחיב עיראקי, יצאו לגלות והפכו מרכז של עליה לרגל. השבוע הודיעו כי לא השלימו עם פקודת המושל. באמצעות עורך-הדין דויד חושן הגישו בקשת צו על תנאי לבית- המשפט העליון, ודרשו מסגן-אלוף מרט ל- החזירם לביתם ולא לקיים שום אסיפה של המועצה המקומית ללא נוכחותם.

עתונות

HERE AND NOW

אחת החידות הפחות חשובות בעולם ה- עתונות הישראלית היתה: כיצד מתקיים השבועון היר אנד נאו. «כאן ועכשיו» המופיע בשפה האנגלית, ושתפוצתו ועיריה- הנעלם היה: איזהו המוסד הממשלתי או המפלגתי הממן את איתלותו הבלתי-מפלגי- תית של השבועון.

השבוע, עם פירסום הסקירה המקיפה על פעולות מוסדות מפא"י, שנמסרה לצירי ועידת המפלגה (ראה לעיני) נתגלה הסוד: היר אנד נאו הינו אחד מששה כתבי עת לועזיים, הממונים על-ידי מפלגת פועלי ארץ-ישראל.

דרכי חיים

כמו בג'רדן

דן גלברט ואחה פליישר נפגשו על ספל קפה. היא הגישה את הספל, כמוזגת אסי- פרטו בקפה עטרה ברחוב אלנבי, תל-אביב, והוא שתה אותו כלקוח קבוע.

כרבות הספלים נקשרה ידידות-אמת בין גלברט, עורך-הדין הצעיר (33) והמצליח, לבין אוה היפה, חטובת הגו, אוה, אשר בעלה גורג' היה עסוק במלאכתו כנהג מו- גית שרותי, שמחה להזמנות להפיג את שיעמומה. כאשר הציע לה גלברט כי ייפ- גשו גם מחוץ לשעות עבודתה, נענתה.

ידידה של ידיד של ידידה. לאחה היתה גם ידידה טובה. לידידה זו היה, מל- בד בעלה, גם ידיד טוב. הידיד, מהנדס תל- אביבי, היה גם ידידו של גלברט. ומיכון שבין ידידים אין סודות, נדברו הארבעה לצאת במכוניתו של מהנדס לבילוי סוף- שבוע קריר בטבעון. גורג' הסכים בשי- תיקה.

כעבור שבוע, קרה מקרה שני. הפעם גיר- רני לא שתק. בראותו את אשתו בשיחה לכבית עם גלברט, במוצאי-השבת האחרונה

נא להכיר: ביקיני בים המוות

מאז הפכה אשת לוט לנציב מלח, כי אשר העיזה להעיק מבט בסדום, מעטות הן הנשים הרובי- שות אהדה לבידור מעין זה. אם כבר זוכים מימינו הצור- בים והלהטים של ים-המלח למגע עם גנות המין היפה, ה- רי אלו הן בעיקר נשים החולות בכל מיני חליים, שהרופ- אים סבורים כי רק במי ים-המחת ימי- צאו להם מרפא.

על כל פנים, ספק גדול הוא אם מאז תקופת ההפקרות ב- סדום, לפני שלושת אלפים שנה בערך, ראה המקום נערה בתלבושת כה מיני- מלית, כזו של סימון מויאל (18).

היא באה לסדום לשלוש שעות בלבד, כדי לבקר את אחיה העובד במפעל האש- לג במקום, ניצלה את הביקור לטבילה הגונה בביקיני מנר- מר בצבעי הסואה של הצבא האמרי- קני, במי הים הרות- חים כמעט.

עדי הראייה המ- עטים שיפשו עי- ניהם מרוב נחת. ל- רגע היה נדמה להם

כי הם נמצאים בחוף הריביירה הרפתנית. הם היו רחוקים מהאמת. כי סימון מויאל, ילדת מרוקן שעלתה לפני שמינה חודשים לארץ והתישבה בבאר-שבע, הגיעה לסדום כמעט ישר מחופי הריביירה.

כבת לבעל שרשרת חנויות הלבשה בקזבלנקה, יכלה סימון להרשות לעצמה לימודים בפאריס, שב עבדה גם כפקידה וכדוגמנית במיטב סלונני האופנה של עיר האורות.

עכשיו היא גרה בבאר-שבע עם הוריה מחפשת עבודה. לא סתם עבודה, כי אם בתור דוגמנית. "הציעו לי לעבוד בחנות הלבשה, אבל זה לא כמו בפאריס", טוענת היא.

אולם לסימון חסרה הסבלנות להכות עד שבירת הגנג תיהפך למרכז האופנה הטרופית של אסיה. היא רוצה לעבור לתל-אביב, אולי שם תמצא את העבודה המתאימה למידותיה.

אם יקרה כדבר הזה, יצטרך ים המוות בוודאי להמתין עוד שלושת אלפים שנה עד שתטבול בו נערה בביקיני מינימלי.